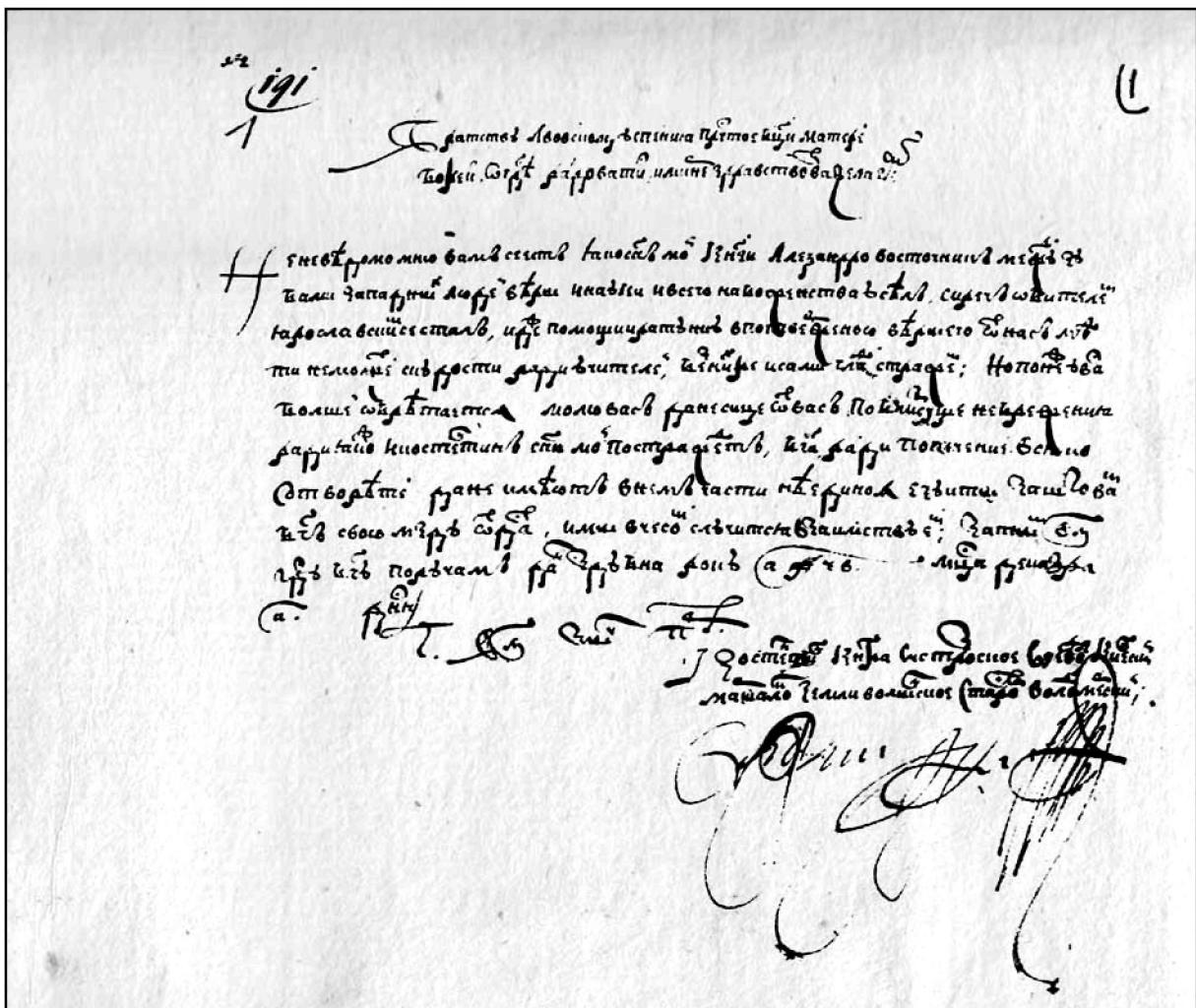

Острозький Олександр (* бл. 1.07.1570 – † 2.12.1603)

Волинський воєвода, молодший син князя Василя-Костянтина Костянтиновича Острозького і Софії Тарновської, яка померла незабаром після його народження. Народився у Вевюрці поблизу Тарнова не пізніше 1 липня 1570 року, рідний брат Януша і Костянтина. Виховувався у православному дусі на батьківському дворі в Дубні, де здобув добру освіту. Потім пройшов вишкіл при королівському дворі. У 1589 р. перебував у пості короля Сигізмунда III, супроводжуючи його

під час подорожі до Ревеля. Третього травня 1593 року одержав уряд волинського воєводи. Під час очікуваного татарського походу 1594 р. на Угорщину через Польщу брав активну участь у підготовці до відсічі татарам. Зокрема, був учасником військової ради в Любліні, скликаної великим коронним гетьманом Яном Замойським. На відміну від своїх старших братів Януша і Костянтина, які перейшли у католицизм, залишився у православній вірі і разом із батьком брав участь в антиунійній боротьбі. Під час Берестейського собору 1596 р. обстоював інтереси православних. Разом із батьком взяв участь у з'їзді

*Лист В.-К. Острозького до Львівського ставропігійного братства
з проханням протидіяти впливам єзуїтів на сина Олександра*

православних і протестантів у Вільні в 1599 році. Виступав головним оборонцем православної віри також на сеймі 1603 року.

Печатка та зразок підпису
Олександра Острозького

У 1592 р. одружився з Анною Костчанкою, яка походила з польської аристократичної родини. Батько Анни Ян Костка був підскарбієм прусських земель, гданським каштеляном і сандомирським воєводою, мати, Софія з Одровонжів, по жіночій лінії походила з мазовецьких князів Пястів. Від своїх батьків Анна Костка отримала великі маєтності, серед них місто Ярослав, де оселилося подружжя після шлюбу. У 1603 р. О. з братом Янушем поділили батьківську спадщину. До Олександра відійшли волости: Полонська, Любартівська, Янушпольська, Тернопільська, Дорогобузька, Рівненська, Жорнівська, Острозька (частина з половиною м. Острога), Звягольська, Берездівська, Хлапотинська, Турівська, Смідинська, Суразька, Смолдирівська, Тарасівська, Княгининська на Волині, Норинська, Баращівська, Білгородська – на Київщині та Здительська волость у Литві, а також будинки у Луцьку, Мінську, Krakovi.

У 1603 р. О. раптово за нез'ясованих обставин помер (за однією з версій від отруєння) і був похований в Острозі у замковій Богоявленській церкві. У 1636 р. наймолодша дочка князя О. *Анна-Алоїза*, прихильниця єзуїтів, перенесла останки батька з церкви

Богоявлення до збудованого нею костелу.

У шлюбі з Анною Косткою мав вісімох дітей: п'ятьох синів Олександра, *Адама-Костянтина*, *Януша-Павла*, Криштофа, Василя та трьох дочок Софію, видану за краківського воєводу і старосту Станіслава Любомирського, Катерину, дружину київського воєводи Томаша Замойського, та *Анну-Алоїзу*, видану за гетьмана Яна Кароля Ходкевича.

Джерела: Острозький літописець // Бевзо О. А. Львівський літопис і Острозький літописець. – Київ, 1971. – С. 130; Biblioteka Zakładu Narodowego im. Ossolińskich Polskiej Akademii Nauk. – Dział Rękopisów. – № 3669/II.

Література: Ворончук І. Володіння князів Острозьких на Східній Волині (за інвентарем 1620 року). – Київ – Старокостянтинів, 2001. – С. 38-59, 73-74; Boniecki A. Poczet rodów w Wielkiem księstwie Litewskiem w XV-XVI wieku. – Warszawa, 1883. – S. 231-234; Chodynicki K. Kościół prawosławny a Rzeczpospolita Polska. – Warszawa, 1934; Gottfried K. Anna Ostrogska wojewódzina wołyńska. – Jarosław, 1939; Kardaszewicz S. Dzieje dawniejsze miasta Ostroga. Materiały do historii Wołynia. – Warszawa – Kraków, 1913; Kempa T. Konstanty Wasyl Ostrogski (ok. 1524/1525 – 1608) wojewoda kijowski i marszałek ziemi wołyńskiej. – Toruń, 1997; Kocowski B. Wyprawa Tatarów na Węgry przez Polskę w 1594 r. – Lublin, 1948. – S. 61, 68; Kowalska H. Ostrogski Aleksander // Polski Słownik Biograficzny. – Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk, 1979. – T. 24/1. – Z. 100. – S. 480; Makara J. Dzieje parafii jarosławskiej. – Jarosław, 1936. – S. 109-111; Wolff J. Kniaziowie litewsko-ruscy od końca czternastego wieku. – Warszawa, 1895. – S. 347-351.

Ірина Ворончук,
Микола Ковальський

Oстрозький Януш (* 1554 – † 12.09.1620)

Син князя *B.-K. Острозького* та С. Тарновської. Початкову освіту здобув при дворі батька в Дубні. З молодих років